

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τον Σεπτέμβριο 2005, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία που αφορούσε το ασύμβατο ορισμένων διατάξεων του «Εξαιρετικού Καθεστώτος Φορολογικής Τακτοποίησης περιουσιακών στοιχείων που δεν ευρίσκονται σε πορτογαλικό έδαφος στις 31 Δεκεμβρίου 2004» με την κοινοτική νομοθεσία και τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), το οποίο κυρώθηκε με τον νόμο 39-Α/2005 της 29ης Ιουλίου 2005.

Από το Εξαιρετικό Καθεστώς Φορολογικής Τακτοποίησης προκύπτει ότι οι υπόχρεοι όφειλαν, στο πλαίσιο της φορολογικής τακτοποίησης, να καταβάλουν ποσό ίσο προς το 5 % της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που περιγράφονται στη δήλωση φορολογικής τακτοποίησης και ότι, αν όλα ή ορισμένα από τα δηλούμενα περιουσιακά στοιχεία ήσαν χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου, ο αντιστοιχών σ' αυτά συντελεστής θα εμειούτο κατά το ήμισυ· περαιτέρω, η μείωση αυτή ίσχυε και επί άλλων περιουσιακών στοιχείων, αν η αξία τους επενδύονταν σε χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου μέχρι την ημέρα υποβολής της δηλώσεως φορολογικής τακτοποίησης.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Εξαιρετικό Καθεστώς Φορολογικής Τακτοποίησης παραχωρεί πλεονέκτημα υπέρ του επαναπατρισμού των περιουσιακών στοιχείων και της επένδυσεως σε χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου· το πλεονέκτημα αυτό έγκειται στην εφαρμογή μειωμένου συντελεστή επί των περιουσιακών στοιχείων που είναι χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου ή επί της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που, κατόπιν εκποίησης, επενδύθηκαν σε χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου. Πράγματι, όσοι κάνουν χρήση του καθεστώτος αυτού αποτρέπονται από του τακτοποιήσουν τα περιουσιακά της στοιχεία διατηρώντας τα υπό άλλη μορφή πλην χρεωγράφων του Πορτογαλικού Δημοσίου.

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει κρίνει ότι μια εθνική φορολογική διάταξη που αποτρέπει τους υποχρέους καταβολής φόρου από του να επενδύουν σε άλλα κράτη μέλη συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, κατά την έννοια του άρθρου 56 της Συνθήκης ΕΚ.

Στην επίδικη περίπτωση, η Επιτροπή, χωρίς να αμφισβητεί το ότι τα χρεώγραφα δημοσίου χρέους πρέπει να τυγχάνουν ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως, θεωρεί ότι η εφαρμογή χαμηλότερου φορολογικού συντελεστή αποκλειστικά στα τακτοποιούμενα περιουσιακά στοιχεία που είναι χρεώγραφα του Πορτογαλικού Δημοσίου αποτελεί περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 56 της Συνθήκης ΕΚ και δεν δικαιολογείται βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 58, εισάγοντας έτσι δυσμενή διάκριση.

Οι κανόνες της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο περί κυκλοφορίας των κεφαλαίων είναι ουσιαστικά ταυτόσημοι με τους κανόνες της Συνθήκης ΕΚ. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι οι δυνάμειοι να χρησιμοποιήσουν το Εξαιρετικό Καθεστώς Φορολογικής Τακτοποίησης απετράπησαν από του να διατηρήσουν, τακτοποιώντας τα, τα περιουσιακά τους στοιχεία στη Νορβηγία, το Λιχτενστάιν ή την Ισλανδία επίσης συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, την οποία απαγορεύει το άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-22/09)

(2009/C 82/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και L. de Schieter de Lophem)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων⁽¹⁾, ή εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/91/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 4 Ιανουαρίου 2006. Κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε λάβει ακόμα τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ή εν πάση περιπτώσει δεν τα είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ 2003, L 1, σ. 65.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővarosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 19 Ιανουαρίου 2009 — Sió-Eckes Kft. κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Υπόθεση C-25/09)

(2009/C 82/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővarosi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sió-Eckes Kft.

Καθή: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιανουαρίου 2009 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έβδομο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-284/08: People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/96 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου την έννοια ότι, σύμφωνα με το παράρτημα 1, το καθεστώς ενισχύσεως προς την παραγωγή εφαρμόζεται, πέραν των ροδάκινων σε σιρόπι ή σε φυσικό χυμό φρούτων που περιλαμβάνονται στον κωδικό ΣΟ ex 2008 70 61, και στα προϊόντα των λοιπών κωδικών ΣΟ που απαριθμούνται στο εν λόγω παράρτημα (ex 2008 70 69, κ.λπ.);
- 2) Εμπίπτει στις διατάξεις του ως άνω κανονισμού ο μεταποιητής που παρασκευάζει προϊόντα του κωδικού ΣΟ ex 2008 70 92;
- 3) Έχει το άρθρο 2, αριθμός 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1535/2003 ⁽²⁾ της Επιτροπής, την έννοια ότι τα περιγραφόμενα στους κωδικούς ΣΟ ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 και ex 2008 70 99 προϊόντα αποτελούν επίσης τελικά προϊόντα για τους σκοπούς του κανονισμού;
- 4) Στον βαθμό που, αναλόγως των απαντήσεων στα ανωτέρω ερωτήματα, μπορούν να θεωρηθούν τελικά προϊόντα μόνο τα ροδάκινα που περιγράφονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2320/89 ⁽³⁾ της Επιτροπής, γιατί περιλαμβάνονται στις προαναφερθείσες διατάξεις οι κωδικοί ΣΟ άλλων προϊόντων;
- 5) Μπορούν να θεωρηθούν τελικά προϊόντα, κατά τους προαναφερθέντες κανονισμούς, τα προϊόντα που προκύπτουν από τα διάφορα στάδια μεταποίησης των ροδάκινων, ανεξάρτητα από το αν μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο (π.χ. η σάρκα);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (ΕΕ L 297, σ. 29).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1535/2003 της Επιτροπής, της 29ης Αυγούστου 2003, με αντικείμενο λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, όσον αφορά το καθεστώς ενίσχυσης στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (ΕΕ L 218, σ. 14).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2320/89 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1989, για την πρόβλεψη των ελάχιστων ποιοτικών προδιαγραφών για τα ροδάκινα σε σιρόπι, καθώς και για τα ροδάκινα σε φυσικό χυμό φρούτων, για την εφαρμογή του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή (ΕΕ L 220, σ. 54).

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: People's Mojahedin Organization of Iran, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 4 Δεκεμβρίου 2008, στην υπόθεση T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου·
- να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς, απορρίπτοντας την προσφυγή της ΡΜΟΙ ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Γαλλική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, αφενός, διότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφανόμενο ότι το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2008/583/ΕΚ ⁽¹⁾ κατά παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας της ΡΜΟΙ, χωρίς να λάβει υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες της έκδοσης της απόφασης αυτής· δεύτερον, διότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η δικαστική διαδικασία που κινήθηκε στη Γαλλία κατά των φερόμενων ως μελών της ΡΜΟΙ δεν αποτελούσε απόφαση ανταποκρινόμενη στον ορισμό του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας· και, τέλος, διότι το Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι η άρνηση του Συμβουλίου να κοινοποιήσει το σημείο 3, στοιχείο α', ενός από τα τρία έγγραφα που προσκόμισαν οι γαλλικές αρχές στο Συμβούλιο για να ζητήσουν την καταχώριση της ΡΜΟΙ στον κατάλογο που καταρτίστηκε με την απόφαση 2008/583/ΕΚ, και τα οποία διαβίβαστηκαν στο Πρωτοδικείο από το Συμβούλιο, προς απάντηση στη διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων, της 26ης Σεπτεμβρίου 2008, δεν επέτρεψαν στο Πρωτοδικείο να